

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2023. december 17.

Mandabokor

Ádventi sorozat 3. nap

Cím: „...hogyan felékesítsen...”

(1. dia) „¹Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. ²Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesebb bizonyuljon. ³Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítéltetek felettem, vagy más emberek hogyan ítéltetek egy napon; sőt magam sem ítélekem önmagamra felett. **(1/a dia)** ⁴Mert semmi vádat nem tudok önmagamra mondani, de nem ez tesz igazgá, mert aki felettem ítéltetek, az Úr az. ⁵Egyáltalában ne ítéltetek azért addig, míg el nem jön az Úr. Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és nyilvánvalóvá teszi a szívek szándékait, és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet.” I Kor 4,1-5

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Olykor abban a nehéz helyzetben vagyok, hogy a kiírt igehirdetési alapige és az ünnep jellege között, jelen esetben **(3. dia)** Ádvent 3. vasárnapja között nem vagy nehezen vélem

felfedezni a kapcsolódási pontot. Ezt a nehézséget most, készülés közben is átéltem, s bízom abban, hogy mindannyiunk számára kitisztul ez az összefüggés és felragyog(hat) az eljövétel, az érkezés ünnep jellegében a mára kijelölt igeszakasz mondanivalója.

Szeretnék néhány szót szólni ezen igeszakasz előzményeiről, hogy jobban megértsük Pál levelének tartalmát. A korinthusi gyülekezet hatalmas gondokkal küzd. A gyülekezetben sok olyan probléma van, melyekkel meg kell küzdeni a tagoknak és a vezetőknek. Nem egy, nem kettő olyan, ami a közösséget bomlasztja, rombolja, ezért Pálnak nagyon gyorsan helyre kell tennie, mert egyesek szétverik a lelki munkát, ha ez így marad tovább. Hogy áterezzük a gyülekezet gondjait, az ügy súlyát, elevenítsük fel a levél alapján, milyen gondok voltak **(4. dia)** Korinthusban?! **(4/a dia)** A hívők pereskedtek egymással a gyülekezetben. Aztán **(4/b dia)** pártokra szakadta a közösség, elkezdtek klikkesedni, és az egyik azt hangoztatta, hogy Apollóshoz, a másik azt, hogy Pálhoz, a harmadik azt mondta, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Kéfáshoz tartozik és elkezdtek az igehirdetőket méregetni, hogy ki jobb, ki rosszabb, ki ehhez, ki ahhoz tartozik. Aztán **(4/c dia)** egyre jellemzőbb lett a viszálykodás egymással, ami a lelki kiskorúságnak volt a jele. Néhány gyülekezeti tagra a **(4/d dia)** a góg, a felfuvalkodottság lett a jellemző és eltűnt az alázat belőlük. Megjelent a **(4/e dia)** a szabadosság, a kicsapongás a gyülekezetben, amely **(4/f dia)** parázna életvitelhez vezetett. Ráadásul olyan súlyos paráznság, amely még a pogányok között sem fordul elő, hogy tudniillik valaki a saját apjának feleségével él. Erkölcsi züllöttség jellemezte a gyülekezetet, mert helyt adtak a szabados gondolkodásnak. Ebből aztán következett, hogy egyre több lett a **(4/g dia)** válás. A hűtlenség, a kicsapongó élet felemésztette a házasságokat és egyre többen váltak el a gyülekezetben. Probléma alakult ki a szeretetvendégség, az istentiszteletet követő közös étkezés és az úrvacsora körül. **(4/h dia)** Tisztátalan, bálványáldozati húst ettek, ezzel megbotránkoztatva másokat, majd az úrvacsorai közösségre is rányomta ez a bélyegét, mert méltatlanul vették magukhoz Krisztus testét

és vérének kenyérben és borban. S ha nem lenne mindez elég, akkor felütötte a fejét a **(4/i dia)** szeretetlenség, az egymással nem krisztusi módon való bánás, beszéd, amely megmértelyezte a közösséget. A **(4/j dia)** nyelveken való szólás helytelen használata már csak hab volt a tortán, mert nem építő, hanem romboló volt annak a használata a gyülekezet közösségében. Láthatjuk, mennyi nehézséggel küzdött a gyülekezet. Elég lenne belőle csak „egy-kettő”, nem 10 ilyen súlyos probléma, ami aztán valóban megpróbálja a közösséget. Ilyen helyzetben kellett Pál apostolnak megszólalnia és levelet írnia. Áldatlan helyzet alakult ki és ezt az áldatlan helyzetet kellett valahogy lelki oldalról megközelíteni és orvosolni. Ebben a helyzetben kellett valahogy nagyon lelki módon, szeretettel, de kellő határozottsággal tanítani, feddeni, bátorítani a gyülekezeti tagokat és a rombolókat nagyon határozottan meginteni. Mert az ő jelenlétük olyan mint – ahogy korábban Jézus egy példázatban pozitív példaként említi a kovászt. Itt is kovászként voltak jelen ezek az emberek, de nem építő jelleggel voltak jelen, hanem rombolták a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

gyülekezet közösségét és szétverték azt a lelki munkát, ami folyt a korinthusi gyülekezetben. Ezek a dolgok olyan zűrzavart okoztak a hívőkben, mert egyszerűen elbizonytalanodtak, hogy mit szabad, hogyan szabad és mit nem szabad tenni a hívőknek. Az elbizonytalanítás, a „mindenki azt csinál, amit akar, amire szabadsága van” szét ver egy gyülekezetet. S voltak olyanok, akik tudatosan vagy tudat alatt, de ezt tették. Ezért írja Pál ezt a mondatot **(4/k dia)**: „³³Mert Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.” I Kor 14,33. Ezért nagyon fontos egy vezetőnek, egy lelkipásztornak, hogy fegyelmet tartson egy gyülekezetben a szeretet nyelvén, mert neki a békességet kell munkálni, de a Krisztusnak való engedelmissége által. Néhány héttel ezelőtt hallottunk a gyülekezetben és a személyes életünkben való fegyelemről, érdemes azt megfontolni, megfogadni, mert a gyülekezeti rendet ez szolgálja. Pál így szeretett volna rendet tenni a gyülekezetben, látva a sok problémát, a nehézségeket és helyre tenni azokat a problémákat, amelyek a gyülekezet bomlasztásához vezettek. Először is **(5. dia)** lelki

alapvetés kell! Ki Pál apostol? Nagyon sok esetben, mikor egy-egy levelet ír egy-egy gyülekezetnek, akkor így mutatkozik be **(5/a dia)**: „¹Pál, Krisztus Jézusnak Isten akaratából elhívott apostola...” I Kor 1,1a, „¹Pál, Krisztus Jézus szolgája, elhívott apostol, akit az Isten kiválasztott arra, hogy hirdesse evangéliumát...” Róm 1,1, „¹Pál apostol, aki nem emberektől, nem is emberek által kapta elhívását, hanem Jézus Krisztus által, és az Atya Isten által...” Gal 1,1, „¹Pál, a mi megtartó Istenünknek, és Krisztus Jézusnak, a mi reményiségünknek rendeléséből Krisztus Jézus apostola” I Tim 1,1. Csak néhányat említettem a teljesség igénye nélkül, amelyben Pál apostol meg szeretné értetni a bevezetésével, hogy ő nem egy önjelölt igehirdető, lelki vezető, lelkipászor – noha akkor még nem volt ilyen tisztség –, hanem Isten akaratából Jézus Krisztus elhívása alapján lett apostol, aki hirdeti a gyülekezetekben az Isten Igéjét. Ezzel a tekintélyét Jézus Krisztusban kapta és nem emberek előtt vívta ki. Ebből az fakad, hogy Krisztus szól általa, Krisztus munkálkodik benne és rajta keresztül és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Tőle kapta a megbízását. Tehát ha valaki vele ellenkezik, akkor magával Krisztussal néz szembe és mond ellent neki. Ezekkel a bevezetőkkel teszi meg azt a lelki alapvetést, hogy ő csupán egy „szócső”, egy eszköz az Úr kezében, aki által szól és munkálkodik Krisztus. A 3. fejezetben, amikor levelének tartalmában a viszálykodás, a széthúzás, a pártoskodás jön elő, akkor levelének folytatásaként beszél erről Pál **(6. dia)**: „**1Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.**” I Kor 4,1. Így lássák Pált a gyülekezeti tagok, a korinthusiak, és így fogadják tőle mindazt, amit mond, amit ír, amit tesz. Nem arról van – még mielőtt bárki félreérteni –, hogy Pál, vagy bármelyik igehirdető különb lenne a gyülekezeti tagoknál, lenne különbség ember és ember, gyülekezeti tag és gyülekezeti tag, hívő és hívő között, de feladatukra és felelősségükre nézve azonban mégis van különbség. Egyeseket azért választott ki abból a célból, hogy „Isten titkairól” valljanak az emberek előtt. Pál apostol a 12. fejezetben olyan világosan kifejti ezeket a feladatokat és a felelősséget. Azt írja **(7. dia)**: „**4A**

kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. 5Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. [...] 27Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai. 28Ezek közül pedig némelyeket először apostolokká rendelt az Isten az egyházban, másodsor prófétákká, harmadsor tanítókká.” I Kor 12,4-5.27-28. Pál apostol arra kapta a megbízását Krisztustól, hogy apostolként hirdesse az evangéliumot a bűnös emberért meghalt és feltámadt Krisztust, tanítsa az embereket, mutasson utat ebben a zűrzavaros világban, alapítson gyülekezeteket és azokat vezesse, útjukat egyengesse. Így tekintsen rá minden ember, de különösen a gyülekezetek, ezért mert megbízását Krisztustól kapta! Erről a megbízatásról olvashatunk az ApCselben **(8. dia)**: „**15Ezt mondta neki (Anániásnak) az Úr: „Menj el, mert választott eszközöm ő (Pál), hogy elvigye a nevemet a pogányok, a királyok és Izráel fiai elé. 16Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevemért.**” ApCsel 9,15-16. Azt mondta Jézus: **(9. dia)** „választott eszközöm ő”, s

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ha Ő választotta ki, Ő hívta el, Ő bízta meg, akkor emberek azt nem vonhatják kétségbe! Miután ezt a lelki alapvetést lefektette a korinthusi gyülekezet számára, magára nézve és a hívőkre nézve egy nagyon fontos dolgot ír **(10. dia)**: „²**Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségnek bizonyuljon.**” I Kor 4,2. Akik Krisztusban vannak, azok sáfárok! Talán sokan már nem is értik, különösen a fiatalabb generáció, hogy kik azok a sáfárok, mit is jelet ez a szó?! A wikipédia azt írja erről a szóról **(11. dia)**: „*A sáfár jelentése: gondozó, intéző, rendező, udvarmester. A sáfár az, akit megbízta más birtokának vagy háztartásának gondviselésével.*” A görög szó **(12. dia)** οἰκονόμος [οἰκονόμος] azt jelenti: „*intéző, gazdatiszt, gondnok, megbízott*”. Nagyon érdekes, hogy a német Biblia, Luther **(12/a dia)** ezt a szót „*Haushalter*”-nek, az angol King James féle kiadás „*stewards*”-nak fordítja. Jézus idejében egy olyan vagyonkezelő volt, akire a gazda sokszor egészen nagy értékeket is reá bízott pontos utasításokkal, és neki azokkal az értékekkel, azok szerint az utasítások szerint kellett

gazdálkodnia. **(12/b dia)** A sáfár, intéző, megbízott önálló hatastkörben ura birtokán vagy egyéb vagyonával gazdálkodik. Ebben a megbízatásnak a teljesítésében egyetlen tulajdonságra tart igényt az ő Ura, mégpedig a hűségére. Meg kell őriznie, rendeltetése szerint kell használnia. Azt mondja a Biblia, hogy az Úr Jézus a benne hívőket sáfárokká teszi. Mindnyájunkra rábíz bizonyos értéke(ke)t, és felelősek vagyunk, hogy mit teszünk azzal/azokkal. A ránk bízottakkal nem lehet önkényesen bánni. A gazda rábízta a sáfárra, s majd egyszer el kell számolnia mindazzal, ami rá bízott. De amit megkövetel a gazda, az a **(13. dia)** hűség. A hívő ember ebben a gazdagságban él, hogy nekem szinte semmim nincs, de adott nekem sok értéket az én Uram, hogy azokkal mások javára szolgáljak. Ebben az is benne van, hogy a hívőket az Úr Jézus a másoknak való szolgálatra hívta el. Valami módon mások javára kell kamatoztatnunk azokat az értékeket, amiket kaptunk. **(14. dia)** A hívő ember alapállása, attitűdje az: én vagyok másokért, és nem mások énért. Ezért írja ebben a levélben azt a mondatot Pál **(15. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

„²²**Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy megnyerjem az erőtlenekeket: mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket.**” I Kor 9,22, mert neki az volt a legfontosabb, hogy Krisztushoz oda szeresse, oda vezesse az embereket. Ebben szeretett volna hűséges lenni és engedni az ő Urának, megbízójának. Ezért, ha kellett vállalta a szenvedést, a megaláztatást, a kirekesztést, a megvetést, a kigúnyolást, a verést, a szidalmazást, mindent, ami az evangélium hirdetésével járt, hogy **(16. dia)** némelyeket mindenképpen megmentsen. Ilyen sors vár az evangélium hirdetőire, akik hűségesek akarnak lenni megbízójukhoz, az igehirdetőkre, a lelkipásztorokra, a vezetőkre, és sok megvetést, rágalmat kell elhordozniuk az evangélium hirdetése, a gyülekezetek vezetése közben. Nem volt ez másképpen Jézussal sem, Ő is sok megaláztatást, fájdalmat, szenvedést, meg nem értést kellett elhordoznia, s nincs ez másképpen az Őt követőkkel és az Őt hirdetőkkel sem. Pál apostol ezt élte át azokon a helyeken, ahol hirdette az Igét. Két példa, ami jól tükrözi ezt az állítást. Az ApCselből több ilyen példát is

lehetne mondani, de csak kettőt említek. A 13. fejezetben ezt olvassuk Pálról, aki Antióchiában hirdette az evangéliumot Krisztus sáfaraként **(17. dia)**: „⁴⁹**Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban. ⁵⁰De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést támasztottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határuk-ból.**” ApCsel 13,49-50. Aztán tovább mentek és Ikónium városába értek. Ott is hirdette az evangéliumot munkatársával, Barnabással. A fogadtatás vegyes volt. Volt, akinek az élet beszéde lett a Krisztusról szóló evangélium és új életet nyert, volt, aki kárhóztatta Pál az evangéliumért. Ezt olvassuk a 14. fejezetben **(18. dia)**: „⁴**A város népe azonban meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások meg az apostolokkal tartottak. ⁵De a pogányok és zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket. ⁶Ők azonban ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre, ⁷és ott hirdették az evangéliumot.**” ApCsel 14,4-6. Innen pedig ment Lisztrába ment, ahol szintén

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nem bántak vele kesztyűs kézzel **(19. dia)**: „¹⁹Antiókhából és Ikóniumból azonban zsidók érkeztek oda, akik annyira felbujtották a tömeget, hogy megkövezték Pált, és kivonszolták a városon kívülre, mivel halottnak hitték. ²⁰De amikor körülvették a tanítványok, felkelt, és visszament a városba. Másnap pedig Barnabással együtt elment Derbébe.” ApCsel 14,19-20. Pál apostol megtanulta azt, amire fölkészítette megbízója, Jézus Krisztus, amikor elhívta és megbízta őt **(20. dia)**: „¹⁵Ezt mondta neki az Úr: „Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevémet a pogányok, a királyok és Izráel fiai elé. ¹⁶Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevéért.” ApCsel 9,15-16. Minden nehézség ellenére Krisztus hű szívet adott neki és igyekezett minden helyzetben, minden körülmények között az Ő Urának szolgálni. Ezt tette a korintusi gyülekezetben is, és a nehézségek ellenére, a tanítás, a feddés, a buzdítás volt a célja a gyülekezetben. Ezért írta **(21. dia)**: „³Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítéltetek felettem, vagy más emberek

hogyan ítéltetek egy napon...” I Kor 4,3. Neki nem az a feladata, hogy mások véleményét szívére vegye, hanem az, mert ez követelteti meg a sáfároktól, hogy hűséges legyen. Ezért beszél **(22. dia)** a pártoskodásról, széthúzásról, szabadosságról, paráznaságról, válásról, viszálykodásról, gőgről, felfuvalkodottságról, szeretetlenségről, a bálványáldozati húsról, szeretetvendégségről, úrvacsoráról, nyelveken szólásról. Mert tanítani szeretné a gyülekezetet, inteni, feddeni, tanítani, bátorítani, erősíteni, egyengetni, mert szereti őket.

S végezetül egy nagyon fontos kérdés! **(23. dia)** Hogyan kapcsolódik ez a mai Igénk Ádventhez? Krisztus Pál apostolon keresztül szeretné az Ő gyülekezeteit felkészíteni, hogy a gyülekezetek, a Krisztusban hívők egyre inkább Krisztusiak legyenek! Ahogy egy menyasszonyt felékesítenek a vőlegény jövetelel, úgy akarja Krisztus Pál apostolon, az igehirdetőkön, a lelkipásztorokon keresztül felékesíteni a gyülekezetet, mint egy menyasszonyt a Vőlegény érkezésére! Ahogy olvassuk a Jelenések könyvében **(24. dia)**: „²És a szent várost, az új

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Isten-től, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve.” Jel 21,2. A lelkipásztorok, igehirdetők, vezetőik, az apostolok azt a megbízást kapták, hogy miközben maguk, az ő életük is, de a rájuk bízottak is fel legyenek ékesítve, mire Jézus Krisztus, a Vőlegény megérkezik. Ádventben a Vőlegény érkezésére várunk, erre akar felkészíteni bennünket, hogy felkészültek lehessünk! Hogy feddhetetlenek, szentek, tökéletesek legyünk és erre törekedjünk! Kérdés az, hogy mit üzenhetett a korinthusiak élete? S ez alapján **(25. dia)** mit üzen a te és az én hívő életem?

Befejezésül Füle Lajosnak egy gyönyörű versét hadd olvassam fel **(26. dia)**:

Füle Lajos: Mit üzen az életem?

Mind gyakrabban kérdezem:

Mit üzen az életem

másnak? Minek voltam itt?

Életem elfolyt éveit

mire tékoztam el?

Mit bízott rám MESTEREM?

Bűnbánattal kérdezem:

Mit üzen az életem?

Hirdette, mit tőle vett,

hogy az ISTEN SZERETET?

Üzente, hogy az a Vér

megtisztít a KRISZTUSÉRT

minden embert, aki itt

Hozzá viszi bűneit?

Mutatta a Golgotát?

Hirdette, hogy van tovább,

hogy van Út a Mennybe fel?

Mit üzen az életem?

Vajon engedem-e, hogy ékesítsen Krisztus az Igén, az igehirdetőkön keresztül a Vele való találkozásra? Azért imádkozzunk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ádvent 3. vasárnapján, hogy legyen bennünk engedelmesség,
hogy Ő ékesíthesse fel bennünket a Vele való találkozásra, s
addig forgassuk a szívünkben az a kérdést, **(27. dia)** MIT ÜZEN
AZ ÉLETEM?

Ámen!